

EN FAMÍLIA

EL TERROR DEL POLZET

Pa Sucat celebra 25 anys al TNC amb un espectacle que especula sobre el terror de Polzet. Per Andreu Sotorra

**TEATRE NACIONAL/FINSALG
 DENOVEMBRE**

Mai no sabem si Charles Perrault, el 1697, va voler escriure un conte del gènere de terror pur o simplement va pretendre fer por als seus coetanis a la vora del foc. El cas és que *Polzet* és un dels relats que, si es reproduís sense manipulacions, com s'ha fet via Disney i altres ensucradors, podria arribar a posar els pèls de punta als més valents del Festival de Sitges.

Per als que ja els ha passat l'etapa de xuclar-se el dit gros, diguem que el nom del protagonista ve donat perquè, com en altres contes populars, el personatge és petit com el polze. Ara bé, per als que viuen en pròpia pell les penúries actuals de la crisi, diguem també que, en el fons de *Polzet*, s'hi troba tant el realisme de la pobresa familiar com la tragèdia de l'infanticidi, al costat de l'enginy i la intel·ligència per damunt de la maldat del poder bàrbar.

La companyia valenca Pa Sucat, que commemora el 25è aniversari de la seva fundació, i que és l'ànima del Festival Guant de Titelles de l'Alt Camp, ha fet un salt en la seva trajectòria amb un espectacle que posa sobre l'escenari titellaires-actors i uns titelles entre tradicionals i surrealistes, obra d'Eudald Ferré, autor també del vestuari i l'escenografia.

Amb la base d'un guió i la direcció escènica de Lluís Graells ha donat coprotagonisme a la música original del compositor Jesús Rodríguez Picó i ha introduït uns recursos escenogràfics com les ombres xineses i les projeccions de llanterna màgica, adoptant així un dels orígens dels contes orals antics, l'ofici de llanterners, uns saltimbanquis del s. XVIII que aquí es converteixen en narradors de la història.

Els pares de Polzet, uns llenyataires enfonsats en la misèria, abandonen els seus set fills al bosc perquè no els poden mantenir. A partir d'aquí, la perduda al bosc de les criatures i l'arribada a la cofurna dels ogres pren protagonisme terrorífic en la trama, que comença com una narració a l'antiga i evoluciona amb l'atractiu de les tècniques escèniques més recents.